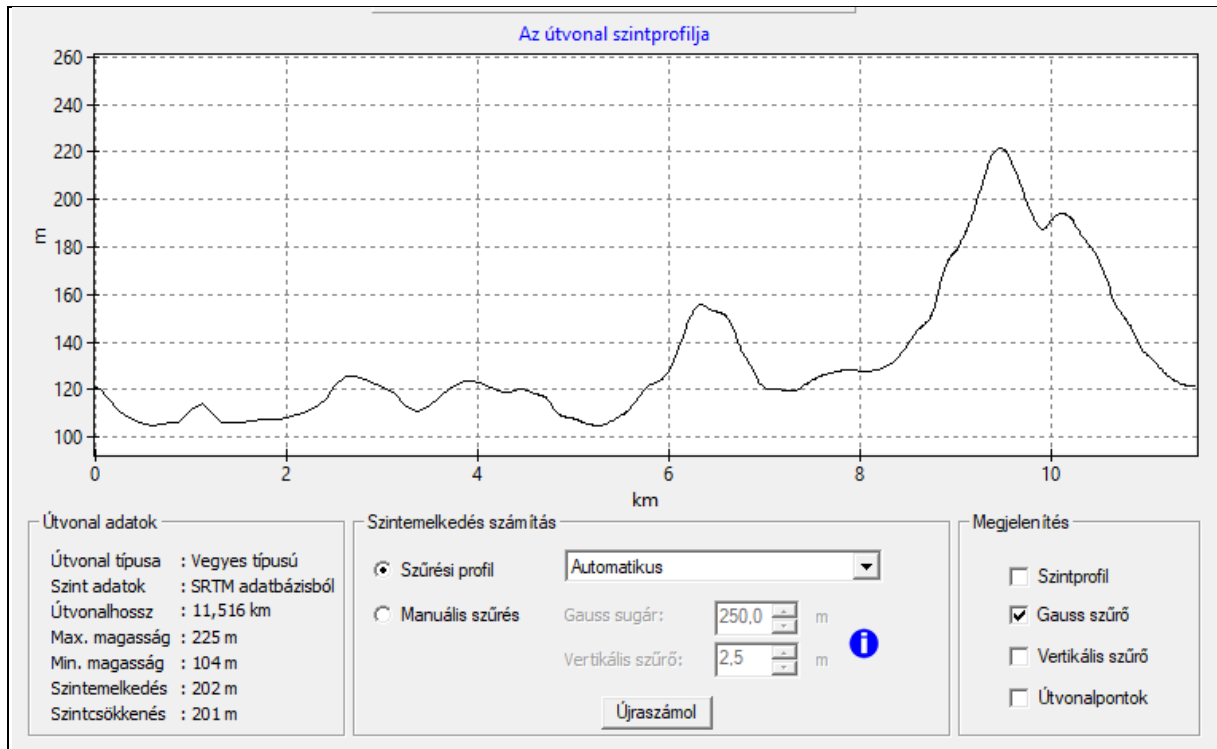

2026. augusztus 13. Vonyarcvashegy

Útvonal: Gyenesdiás Takarékszövetkezet buszmegálló – Diási Szent János forrás – Diási vízimalom – Helikon Taverna – Vonyarsvashegyi fénykereszt – Mihály domb - Balatongyörök strand – Balatongyörök buszforduló

Táv: 12 km → 18 pont; szint: 200 m → 4 pont; **MTSZ pont: 22**

Végre, megnyihült a fojtogató hőség! Utazzunk Veszprémbe. Meg kell öntözni a szegény növényeket. Jól bírják a havi egyszeri locsolást, de azért nem szabad ennél ritkábban vizet adni szegény növényeknek. Takarítani is kell, nehogy tiszta pókhálós legyen a lakás. Postaládát is meg kell nézni, nehogy olyan papír legyen benne, ami fontos, néha a szóróanyagokon kívül más papírok is érkeznek.

Ha már Veszprémbe utaztunk és az időjárás is viszonylag kedvező, akkor túrázni is kéne. Mi legyen a célpontunk? Hát a Balaton!

Induljunk korán, mert Gyenesdiás nincs közel Veszprémhez. Próbáljuk meg minél korábban indítani a gyalogtúrát. Talán a nagy hőséget akkor ki tudjuk kerülni.

Hosszú buszozás után leszálltunk Gyenesdiás Takarékszövetkezet buszmegállónál.

Rövid séta után megérkeztünk a Szent János-forráshoz. Egy szép, viszonylag rendezett helyen van a forrás, amiből sajnos víz nem folyik. A láda jól el volt rejtve, kellett pár perc, hogy sikerüljön megtalálni.

Következő célpontunk a Diási vízimalom volt. Szépen felújított épület, valamilyen múzeum is üzemel benne, de az minket nem túlságosan izgatott, ezért kihagytuk. Lehet, hogy még nem is volt nyitva, mert elég korán odaértünk.

A ládát kis keresgélés után megtaláltuk. A pótjelszót nem kerestük.

A vízimalomtól egy szépen kiépített tanösvény indul a Balaton irányába. Sétálgattunk rajta egy darabig, aztán visszafordultunk. Végül is nem ez volt a mai napunk fő célpontja.

Kigyalogoltunk a főútra. Alig vártuk, hogy letérhessünk róla, mert igen erős, és zajos volt a gépjárműforgalom. A meleg is fokozódott.

Végre elindulhattunk következő ládánk irányába. A Vashegyen lévő Taverna szállónál volt elrejtve a következő láda. Elég hosszú emelkedő után a Meredély utcába értünk. Ott volt a Taverna. Egy nagyon csicsás épület, azt hiszem úri közönségnek való hely ez.

A ládát keresgeltük egy darabig, mert se a koordináta, se a leírás nem volt túl pontos. Szerencsére végre megtaláltuk.

Indultunk is lefelé a dombról, vissza a főútvonalhoz. Hosszas gyaloglás után megérkeztünk a fénykereszthez vezető úthoz. Elég kellemetlenül meredek, kavicsos volt az út, de legalább nagyrészt árnyékos úton emelkedtünk a fénykereszthez.

Egy jobbra kanyar után kálváriához értünk. Elég egyszerűen kialakított stációkat láttunk. Kősziklába belevéssett ábrák. Szemüveg nélkül igazából nem is nagyon láttam az ábrák mit jelenítenek meg. Hosszú meredek útvonal végén megérkeztünk a kálvária záró pontjához a fénykereszthez.

A fénykeresztnél pihenőhely is ki van alakítva. A kilátás nagyon szép, bár néhány kisebb fa már kezdi takarni a kilátást. Jó lenne, ha a hely gondozói is észrevennék, most még könnyen el tudnák takarítani a felesleges bokrokat, kis fákat. Ha nem figyelnek oda, akkor a kilátóhelyből pár év múlva nem marad semmi.

A közeli ládát viszonylag könnyen megtaláltuk.

Menjünk át Balatongyörökre és a többi ládát is keressük meg.

Elindultunk a Vashegy tetejére, ahol a szebb napokat látott, de sajnos lezárt Kitaibel Pál kilátó van.

Ezután egy földutat kerestünk, amely átvezet a Györöki hegyekre. Sajnos az út, amelyet a túratérképek jeleznek, az nincs. Valószínű, hogy gondozás hiányában benőtte a természet. Kis bolyongás után úgy döntöttünk, hogy a mai napon a Györöki ládákat kihagyjuk, majd egy másik túra keretén belül begyűjtjük. Inkább a Balatonra koncentrálunk. Legalább egyszer fürödjünk már a Balatonban, ha már ennyire könnyen megközelíthetjük Veszprémből.

Meredek lejtőn keresztül kijutottunk a főútra, ahonnan egy busszal Balatongyörök buszfordulónál szálltunk le.

Onnan lesétáltunk a Balaton partján lévő községi strandra.

A strand nagyon kellemes helynek bizonyult. Tágas, árnyas, nem zsúfolt, mindenféle vendéglátó helyekkel, játszóterekkel, mosdókkal jól ellátott.

A víz nagyon kellemes hőmérsékletű és homokos volt. Alig akartunk kimenni belőle.

Egy nagyon finom lángost is ettünk.

Eljött a hazautazás időpontja is.

Visszagyalogoltunk a Györöki buszfordulóhoz. A busszal a Györöki bekötőúthoz mentünk, ahol némi várakozás után felszálltunk a Veszprém irányába tartó buszra. Hosszú utazás állt előttünk, rengeteg megállóval, sok fel és leszállóval.

Végre megérkeztünk Veszprémbe. Nem esett jól a buszpályaudvarról való hazagyaloglás.

A mai napunk nagyon kedvezően alakult. Szép túra után kellemeset fürödtünk a Balatonban. Egy kis bőrpírt és némi izomlázat azért sikerült szereznünk.

Ilkával úgy döntöttünk, hogy következő napon délután a Balatonalmádi strandra megyünk. Gyaloglás nem lesz, kizárólag fürödni megyünk.

Meglátjuk a tervből mi lesz.